

Comentari del Jurat

Mensual Novembre

Tema: "Lliure"

En Manel Caballé, de l'Agrupació Fotogràfica d'Igualada, ha estat el nostre jurat aquest mes, en el que havíem de presentar fotografies de tema lliure.

Després de fer-ne la valoració per al nostre concurs, va comentar a bastament la majoria de les imatges, tant des d'una òptica tècnica com estètica.

I va decidir atorgar dos 10, un per a la foto de Carlos Lázaro, amb un personatge assegut en un banc en actitud meditativa, perquè el motiu central, la figura humana, té un gran impacte visual en ser una figura blanca que destaca sobre el fons fosc. Va destacar-ne el relleu visual que té la figura malgrat un reflex sobre la paret, que opinava hauria hagut de ser clonat, perquè desviava una mica l'atenció de la mirada.

El segon 10 se'l va endur l'Eduard Aragonès per una fotografia de l'interior de la cúpula del Reichstag, per ser una variant d'autoretrat poc vista. En va premiar l'originalitat, la nitidesa de la imatge, la seqüència repetida. I també va dubtar sobre la necessitat de la presència/absència d'un element a la part dreta de la imatge del qual no va acabar de pronunciar-se sobre la idoneïtat o no de ser-hi però que va opinar que equilibrava la imatge.

Del segador d'en Joan Llopart, puntuada amb un 9, va destacar el barret groc, saturat, que és el primer lloc on se'n va la vista. És la fixació d'una acció perfecta a la que també, si es volgués, se li podria buscar una història i fins i tot connotacions polítiques: la falç, el segador, les espigues...

Hi van haver 3 fotografies valorades amb un 8 cadascuna, la del Toni Torné, una seqüència de molins de vent de Ciutat Reial, que representava un paisatge correcte, simple, amb un patró que es repeteix, un camí que duu fins als molins i un cel de tempesta que arrodoneix la sensació cromàtica de vent i fred.

I els paisatges de la Isabel i el Josep Mª Comajuncosas van agradar-li per la senzillesa del motiu en mostrar només un punt d'interès, diluint-se la resta.

Un 7 va ser la qualificació de tres companys més. En Raimon Palet, amb una imatge nocturna d'una escultura de Vilanova i la Geltrú, de la que li va sorprendre la presència d'un personatge vermell, trencant la resta de colors, i de la que va comentar que la lluna, que ocupava un espai superior, podia haver-se eliminat i la imatge hauria guanyat força. El personatge del Climent, un home assegut en un banc, és un personatge del carrer però que destaca poc, es dilueix en l'ambient, mancat de força.

I la imatge d'una antiga fàbrica de conserves sobre un fiord, de la Rita Gómez, hauria aconseguit més nota amb un enquadrament que hagués deixat fora la finestra que, segons el jurat, no aportava informació al tema però distreia la mirada. En va destacar els colors, la nitidesa, la composició... però hi sobrava la finestra.

El 6,5 de les fotografia de l'Ivan Clerch va valorar la valentia en un tractament que va resultar sorprenent. Es veu artificial, però el conjunt resulta atractiu i atrevit.

El paisatge del Santi Soteres, també puntuat amb un 6,5, era correcte sense cap estridència ni res que destaqués. I el 6,5 del Francisco Olmos, amb una fotografia d'una façana de El Puig, va resultar ser una fotografia molt ben composta però mancada d'algun element més agressiu. El jurat va opinar que era més una foto complement d'alguna història més que una història en si mateixa.

La Laura Prados va tenir un 6, amb una fotografia en blanc i negre però el cel de la qual, en to blau, semblava més aviat un pegat que no pas un element natural de la foto.

La foto de la Joana Colomé, una recollidora d'arròs, va tenir un 5 perquè el jurat va trobar que el personatge quedava massa enclotat en l'enquadrament. No hi ha un punt d'interès clar, no saps discernir què et volia ensenyar i la cara és fosca.

I la Montse Llopart també va aconseguir un 5 amb una foto "simple, amb poca profunditat de camp i de to poc contrastat."

De les fotos que van obtenir menys puntuació, que van ser les de la Marian Prats, la del Francesc Albet, la del Delfí i la del Valentí Poch, el nostre jurat en va donar diferents motius tècnics, com la presència de soroll, la manca de profunditat, la manca d'enfoc o la saturació irreal de la imatge, o, en el cas del molí, el tractament en zones parcials en blanc i negre que no s'acaba d'integrar amb la resta de la imatge.

El proper mensual és tema obligat, Blaus.
Us hi esperem!!!

Rita Gómez